

Jsme predátorskou civilizací a žvaníme o lidských právech

Autor: Luděk Toman

Nechápu, jak režim, který podporuje vraždění lidí v jiných zemích, může mít vůbec tu drzost někoho stíhat za „podporu a propagaci hnutí směřujících k potlačování práv a svobod občanů“. Není pohrdání životem lidí vůbec tím největším přečinem? Nemělo by být podáno trestní oznámení na všechna mainstraemová média, která s nadšením schvalovala a podporovala všechna poslední genocidní tažení „demokratického“ světa, a stále je podporují, když vraždění jiných lidí v jiných zemích jen proto, že si tam přítomnost okupantů nepřejí, označují za „boj proti terorismu“? Není toto také takové „popíračství“ – o to horší, že popírá, zamlčuje či dokonce schvaluje a oslavuje zločiny, které se dějí právě v přítomnosti, a které, pokud bychom se o to všichni vzali, by se daly zastavit?

Ještě více nechápu, jak je možné, že intelektuálové tomuto postupu jdou na ruku a počínání dnešních ideologických policajtů vůbec schvalují. Dnes jdou po Stworovi. Může si za to sám? Stworův web je ekzkluzivně zaměřen na kritiku zločinů státu Izrael. Proč to někomu tak vadí? Kritika jediného otevřeně rasistického státu ve světě, kde práva jsou občanům nadělována podle etnicity a kdy Žid, který v této zemi nikdy nežil ani jeho předkové, získá okamžitě více práv než palestínští Arabové, kteří v této zemi žili v nepřerušované řadě generací. Ti palestínští Arabové, které v lednu tohoto roku izraelští vojáci vraždili v pásmu Gazy. Za mlčenlivého přihlížení nebo dokonce souhlasu ze strany židovských organizací v diaspoře (ale samozřejmě i všech nežidů).

Počínání Izraele, pane Dolejší, není rasismus par excellence? Schvalování o podpora tohoto státu a jeho činů (zločinů) není podpora hnutí směřujícího k potlačování práv a svobod občanů? (je „ztráta života“ i „ztrátou svobody“?). Mlčení o těchto činech (zločinech) nebo jejich bagatelizování či ospravedlňování není popíračství?

Dnes Stworu denuncují, že prý publikoval články šířící nenávist vůči dvěma etnickým skupinám Romům a Židům a uváděl lživé informace o Romech a Židech. Prosím důkazy a citáty. Je možné vůbec o někom jen tak – beztrestně – napsat, že je „rasista“? Taková slova jsou příliš silná a jsou jak v rozporu s principem svobody slova, kterou někteří přispěvatelé do BL beztak neuznávají. Ale i s elementárním principem presumpce nevin. Ani tu, zdá se,

mnozí neuznávají. Stačí, aby ideopolicie na někoho ukázala prstem, a všichni vědí, že dotyčný je „rasista“ a nejspíš i „nácek“. Když někdejšímu generálnímu prokurátorovi SSSR Vyšinskému jeho asistent připomínal, že NKVD zatkla starého zasloužilého bolševika, který je nevinný, Vyšinský mu odpověděl: Když ho bezpečnostní (ano, „bezpečnostní“!) orgány zatklý, znamená to, že je vinný.

Možná se někomu nelíbí úzký profil Stworova Zvědavce. Ale je to protizákonné? Je protizákonné úzce se specializovat na Boha (křesťané), vykořisťování (komunisté), antisemitismus (webové stránky Židovské náboženské obce), liberalismus (pravicové weby), práva Romů (romské organizace – třebaže specializovat se na práva „bílých“, jak už víme, je „nacismus“), zločiny komunismu (bojovníci za svobodu), islám, techniku, vaření, sport? Snad ne.

Připouštím, že Stworovy stránky možná skutečně někoho urážejí. Je ale urážka trestná? Je urážka totéž, co „podpora hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod občanů“? To určitě ne. Jestli ale přesto máme zkoumat urážky a dokonce je trestat několikaletým odnětím svobody, pak je ale potřeba velmi pečlivě zhodnotit, zda existují i jiné stránky, které zase urážejí jiné etnické, ideologické či náboženské skupiny. Z tohoto hlediska je ale situace zcela jasná. Všechna mainstreamové média nedělají v éře „demokracie“ nic jiného, než nějaké ideologické a politické skupiny urážejí.

Třeba komunisty. KSČM a její členové a voliči na stránkách hlavních médií vystupují v roli bojovníků za obnovu diktátorského a zločinného systému, žádná urážka na jejich adresu není marná – a ani trestná. Kolik je dnes členů KSČM a kolik jejich voličů. Jsou to stovky tisíc. Ale média se nezastaví jen u jejich permanentního urážení a zesměšňování: Nepokrytě naznačují, že právě jejich strana by se nikdy neměla dostat do rozhodujících pozic ve státě a měla by nadále zůstat izolována ve svém rudém ghettu. Jsou to nepokryté výzvy k omezení práv a svobod občanů? Samozřejmě, že jsou. Bojovníkům za demokracii to nevadí. Je, nebo není nějaká rovnost občanů před zákonem? Samozřejmě, že není. Vyznáváš-li nesprávný ideologický názor, máš smůlu.

Jestliže nevadí permanentní šíření nenávisti vůči občanům čítajícím několik set tisíc lidí a nejen slovní, ale i praktická politika, která jim znemožňuje reálný podíl na výkonu moci ve státě (samozřejmě ne těm komunistům, který po 1989 přeběhli do tábora „demokratů“ – ti jsou naopak stálými hosty nejvyšších politických postů), proč vadí weby, které se nelíbí skupinám, čítajícím mnohem menší množstvím?

Intelektuálové jsou od toho, aby na nesrovnalosti a nespravedlnosti v přístupu k různým skupinám obyvatel poukazovali. Dělají svou práci bídne.

Nebo si vezmeme, jak se asi cítila srbská menšina žijící v Čechách, když média v 1999 spustila hysterii a zločinech Srbů a pak bombardování jejich vlasti oslavovala. Další schvalování holokaustu? Ano, tentokrát toho srbského. Holokaustu probíhajícím přímo před našima očima v srbském Kosovu. Dnes už není srbské a je etnicky vyčištěné. Média v tichosti přiznala, že to, co se tehdy zdálo jako nejšílenější zvěsti, obchod s orgány zabitých Srbů, byla

pravda. Kdo byl potrestán za tento protisrbský rasismus? Nikdo. Kdo byl potrestán za popírání zločinů na srbském národě. Nikdo. Intelektuálům to nevadí.

Pokud ale někdo chce skutečně vidět, jak vypadají stránky šířící nenávist vůči entickým skupinám, může se podívat na stránky eretz.cz. Je to nenávist proti Arabům a islámu. To ale také není trestné. Ty stránky provozují přátelé Izraele, které podporu tomuto státu vyjadřují permanentně i ve všech okamžicích, kdy vraždí nevinné lidi v Izraeli či za jeho formálními hranicemi.

Lahůdkou ale byly stránky sionistického hnutí (možná už je stáhli), kde se to oplzlostmi a výhružkami na adresu odpůrců židovského státu jen hemžilo. Visel na nich i jakýsi seznam „zrádců“: Židů z celého světa, převážně intelektuálů (povětšinou amerických, ze českých zemí tam nebyl nikdo), kteří se provinili tím, že se ideově postavili na stranu Palestinců. O tom, co je to sionismus, se můžou bojovníci proti rasismu dozvědět na stránkách <http://www.sionismus.cz>.

Myslím, že budou mít hodně dlouho o čem přemýšlet.

Zdroj: Britské listy